

- **NORDMENN ER FOR PRIVATE:** Derfor mener barnepsykolog Magne Raundalen at vi bryr oss for lite om andre barn. Han mener barnevernet er avhengig av vår hjelp for å kunne hjelpe barn som trenger det. Illustrasjonsfoto: SCANPIX

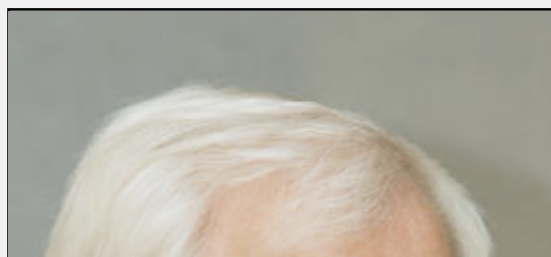
- Skolen oppdager i liten grad de som har det verst

Magne Raundalen svarer på dine spørsmål i nettmøte nå!

GRO ROGNMO
gro@dagbladet.no

(Dagbladet.no): - I Norge har vi to store hindringer når det gjelder å bryr oss om andre: Det ene er at vi beskytter privatsfæren. Og muren rundt privatlivet blir bare tykkere og tykkere. Noen sitter veldig godt beskyttet bak den muren, mens andre sitter der helt ubeskyttet. Og vi ser dem ikke, sier barnepsykolog Magne Raundalen til Dagbladet.

NETTMØTE: Møt barnepsykolog Magne Raundalen i nettmøte klokka 15.45 i dag. Foto: Terje Bendiksby / SCANPIX

[I en kronikk i Dagbladet](#) tidligere denne uka skrev Raundalen at det offentlige barnevernet er totalt avhengig av at alle bryr seg mer om hverandre og tør å si fra.

«Dersom vi fortsetter å lene oss tilbake og overlate ansvaret for nasjonens barn til det statlige og kommunale barnevern, har vi sagt oss tilfredse med å fortsette med et halvert barnevern», skriver Raundalen.

Føler seg sviktet

[Samtidig viser en fersk undersøkelse](#) at nesten alle har hyppig kontakt med andres barn, men få av oss bryr oss om dem. Bare 30 prosent av de spurte mener de bidrar til å gjøre barns hverdag bedre.

Over 50 prosent av de spurte i undersøkelsen mener barn med problemer er det offentliges ansvar.

Det er dette Magne Raundalen mener vi må endre.

I sin jobb som barnepsykolog er han stadig i kontakt med barn og unge som føler seg sviktet og sveket av voksenverdenen. Mange av dem blir aldri oppdaget, og får aldri hjelp. Eller hjelpen kommer for seint.

- Svenskene har et veldig godt uttrykk, nemlig at bjuda på seg själv. Det handler om å ha noe på å by på når det gjelder livets alvor. Dersom du byr på deg selv kan du bli en viktig person for noen, faktisk en livsviktig person, sier Raundalen.

- Barnevernet trenger hjelp

Raundalen mener det er på tide med en mobilisering av ansvar for beskyttelse av barn, og utfordrer norske politikere.

«Når en slik mobilisering i dag er fraværende, skyldes det forestillingene om at barnevern er en oppgave for en sterk stat. Vi må få en total holdningsendring som sier oss at beskyttelse av barn i nød er en del av vårt daglige ansvar som medlem av det sivile barnevernet i et sivilisert samfunn... Vi må ikke så inderlig vel tåle at de vergeløse og elendige er uten hjelpere»

Statistikk fra barnevernet forteller at det ble startet i alt 25100 undersøkelser i 2007, som er omtrent like mange som året før. Tallet på undersøkelser har likevel økt med over 40 prosent på ti år.

Av de nær 25100 undersøkelsene som ble avsluttet i 2007, førte 53 prosent til at det ble satt i verk tiltak.

Stadig flere barnevernssaker

[Tall fra Statistisk sentralbyrå](#) viser at 11700 nye barn mottok forskjellige barnevernstiltak i 2007.

De andres barn:

- En undersøkelse gjort av InFact for UNICEF Norge 10. mars 2009. Basert på 1012 telefonintervjuer av personer over 18 år.
- 70 prosent av de voksne har daglig eller ukentlig kontakt med andres barn.
- 30 prosent mener de bidrar til å gjøre barns hverdag bedre.
- Over 50 prosent av de spurte mener barn og unges problemer er det offentliges ansvar.
- Folk på mindre steder bryr seg mer enn byfolk

Vel 42 600 barn og unge fikk hjelp fra barnevernet i løpet av 2007. Det er en økning på 5,4 prosent i forhold til året før.

Av disse var altså 11700 barn nye i barnevernet siste året, en økning på over 13 prosent i forhold til 2006.

De aller fleste barn med tiltak, vel 34 900 eller 82 prosent, mottok bare hjelpetiltak, som økonomisk hjelp, besøkshjem, barnehage eller støttekontakt.

Det offentlige hadde i 2007 overtatt omsorgen for 7710 barn og unge, eller 18 prosent av alle barn og unge med tiltak.

Det er foreldre eller foresatte som oftest melder fra til barnevernet. I over 18 prosent av de påbegynte undersøkelsene i 2007 var det foreldre eller foresatte som tok kontakt. Både skole og politi står for 12 prosent av alle meldingene.

Vil ha barnehagen hjem til folk

I sin kronikk påpeker Magne Raundalen at bare tre prosent av bekymringsmeldingene kommer fra barnehager.

«Barnehagen må våkne og melde fra... Barnehagen må gå hjem for å se hvert halvår», skriver Raundalen.

Han mener både naboer, barnehagepersonell, helsesøster og lærere har et ansvar for å hjelpe til og melde fra når de får mistanke om at noe ikke er som det skal være hjemme hos folk.

- Vi må gå hjem til hverandre, og dermed gi fra oss noe av privatlivet og foreldrenes suverenitet. Hvorfor skal ikke barnehagen for eksempel gå på hjemmebesøk en gang i halvåret, spør Magne Raundalen?

Nå kan du spørre ham - send inn dine spørsmål under. Raundalen svarer på Dagbladet.no fra klokka 15.45 på onsdag.

Send inn spørsmål til nettmøtet her!

Nettmøtet er avsluttet. Les svarene fra Magne Raundalen nedenfor.

hei Magne!

Hei og takk for sist. Tenkte å sende deg en takk for hjelpen med bacheloroppgaven for snutt ett år siden.

Eg synes nok det å ta seg tid til å snakke med barna er noko av det viktigste ein kan gjere, å ha tid til å være et medmenneske og å tåle å møte barn som har det vondt.

Er det noko eg føler du fronter er det jo nettopp det å snakke med barna om det som er vondt og vanskelig! Hipp hurra for deg, Magne!

helsing ei av bv-pedagog(student)ane frå Høgskolen i Telemark
Innsendt av: Hilde Fossheim

Tusen takk!

Magne

Gjort nok?

Har ikke du, Magne Raundalen, og Åse Gruda Skar, i sin tids TV-programserie ødelagt mange nok generasjoner? Er det ikke på tide du ser resultatet av dine feilgrep og holder munn nå?

Bestefar!

Innsendt av: cgunna2

Kjære bestefar

verden har gått framover, du skulle ikke la deg selv henge så langt etter.

Magne

Privatlivet er hellig

Hvis man begynner å blade seg inn i den private sfære, og det offentlige skal styre alt, begynner snart dette landet å ligne et Sovjet diktatur.

Hvem skal avgjøre hva som er " som det skal være"? Selvfølgelig skal lovbrudd straffes, men en kontrollør fra det offentlige burde ikke ha noenting med hvordan jeg har det i mitt privatliv, hvilke normer og private regler jeg og min evt. familie skal følge. Skal man kunne fjerne barn fra familien når de ikke oppdras i den ånd staten ønsker, og skal alle da ensrettes inn not en doktrine. Eller hvor skal grensen gå?

Det er sånne saker som dette som gjør at jeg ikke ønsker å oppdra barn i Norge.

Pass deres egne saker.

Innsendt av: Pass dine egne saker

Det forbauser meg som psykolog at så mange bekymrer seg for at vi skal bli et sovjetisk diktatur så mange år etterat det ble forlatt av dem.

Magne

Ingen brydde seg..

Takk Raundalen for at du tar "bladet fra munnen" og taler "vår" sak. Jeg er selv et voksent barn med en meget traumatisert barndom. Alle i byggefeltet hvor vi bodde i Stavanger så all galskapen, men INGEN gjorde noe for oss -to smågutter. Altså -selv om ALLE så hvilket rus -og voldshelvete vi levde i, så gjorden INGEN noe som helst ! Politiet var der til stadighet pga. husbråk, men heller ikke DE gjorde noen ting. Som du påpeker Magne, så er dette etter min mening kanskje det største samfunnsproblemet Norge noensinne har stått ovenfor. Det kan UMULIG "bare" være du og jeg som med all tydelighet ser dette. Hva sier og gjør politikerne i forhold til disse tingene???

Innsendt av: Stig Stangeland Wegge

Kjære Stig!

Dette var viktig melding. Du traff meg både i hjerte og hjerne! Du har evig rett, det er for mange som vet og de burde få en avvergeparagraf i posten snart!

send meg en epost på magne@bgnett.no

Hva kan vi i barnevernet gjøre?

...for å bidra til at barnehagene melder oftere?

Barnehagene har ofte en høy grad av barneperspektiv i beskrivelser av barna som de jo ser hver dag. Dermed er det så underlig at de (og vi) noen ganger får til å lukke øynene for barnas lidelser - over måneder og år.

Ellers mener jeg forslaget om at barnehagen skal gå på hjemmebesøk, er såpass urealistisk og kontroversielt at det kan overskygge resten av (det veldig gode) budskapet ditt. Bra innspill!
Innsendt av: Astrid Wetrhus, Moss.

Kjære Astrid!

Ingenting er umulig, det umulige tar bare litt lengre tid - tror det var Nansen som sa det og han brukte noen år på å komme over isen. Vi har kortere vei og bedre kommunikasjonsmidler.
beste hilsen Magne

Ang. barn av psykisk syke (uten rusproblematikk velogmerke...)

Jeg bekymrer meg veldig for ungene mine grunnet min psykiske helse. Vi har et "voldsomt" apparat + min IP osv. som skal hjelpe meg og tilsynelatende også familien. Jeg føler på en måte at pårørende blir lite ivaretatt midt oppi det hele, deriblant barna. Jeg tenker da på hvilke instanser er det som skal se til at barna mine har det bra når jeg er sykest på det verste? Jeg tenker da på bla. i forhold til samtale m. barna om det som skjer. Hos oss er pappaen ganske flink til å prate m. barna når jeg er synlig syk, men er det nok? Barnevern, helsesøster, familieterapeuter, BUP'er etc. som jeg har snakket med, mener at så lenge en voksen i familien er ved sine fulle fem osv. så klarer i grunnen barna seg bra. Jeg er derimot usikker...Når vet jeg om andre faginstanser bør kobles inn? Eldstemann fungerer godt på skole, men hjemme kan vedkommende være sint, grenseutprøvende, lei seg, si dumme ting om seg selv osv.. Jeg vet ikke om jeg krisemaksimerer, men jeg føler at det er vanskelig å vite hvor man skal henvende seg for å få roet situasjoner som dette? Burde det ikke være noe automatikk i det at barna blir ivaretatt...hvis du skjønner hva jeg mener? Kan det være slike ting som gjør at familier som sliter gir opp å ta kontakt med ulike instanser og unger blir glemt, nettopp fordi eks. den psykiatriske jungelen er uoverkommelig vanskelig og orientere seg i?

Har du noen tips?

Innsendt av: Jorunn som desperat prøver å orientere seg :-)

Kjære Jorunn!

Takk for åpenhjertig og klok melding. Heldigvis har oppmerksomheten på pårørende, og da spesielt barna, til foreldre med psykiske lidelser økt fra neglisjering til gode tiltak. Fortsatt er det likevel slik at samordningen mellom instansene er for dårlig. Leste nylig et godt sitat: terapeuten ser barnet i pasienten, men terapeuten ser ikke pasientens barn!

Magne

Det er en alvorlig feil i Norge at barnevernet avviser saker hvor det er konflikt mellom foreldre og henviser til retten og barnelova. Kan de virkelig gjøre det, eller er de pliktige til å gi hjelp til barn som lever i samværskonflikter? Hvilke type hjelp kan i så fall barnevernet gi?
Innsendt av: Aurora

Kjære Aurora!

Jeg er helt enig med deg. Det har kommet en god veileder fra Barne- og Likestillingsdepartementet om at Barnevernet ikke kan vise til Barneloven når det gjelder bekymring for vold og overgrep hos samværsforelderene. Vi må komme videre kangs denne linjen slik at det ikke blir farlige luker mellom de to lovene.

Magne

Sektbarn

Jeg er opptatt av de usynlige sektbarna. Dette er barn gjerne etnisk norske barn som tilsynelatende fungerer bra, og som vil forsvare foreldrenes livsførsel og oppdragelse for enhver pris, men som ofte har en oppvekst med lav kvalitet. De er ganske usynlige i vår kultur. Jeg kan se at det er vanskelig, men har du noen tanker om hva samfunnet kan gjøre for dem?

Innsendt av: Tidligere sektbarn

Ja, det har jeg absolutt og jeg vet at det er gjort faglig arbeid for å få belyst og problematisert dette bl.a. av Redd Barna og ved Modum Bad.

Magne

En kan føle seg i villrede

Jeg har vært frivillig barne og ungdomsarbeider i mange år og kommet borti tifeller hvor jeg har vært i tvil om vi burde sende bekymringsmelding til barnevernet og det hadde faktisk vært godt da og kunne snakket med noen som hadde peil på disse problemene som barnet sliter med for å kunne bli mere sikker i saken at en vil la det være eller sende bekymringsmelding til barnevern.

Innsendt av: Heide

Kjære Heide! Du foreslår det selv. Snakk med barnefaglige om det som bekymrer deg og hvorfor. Kanskje har de ikke noen oppskrift, men to hoder er bedre enn ett og ditt eget blir klarere når du snakker.

Magne

Gode barnehager

Jeg er helt enig i at vi skal ta ansvar og være stødige voksenpersoner for barn vi har kontakt med. Men det betyr at vi ikke skal skape berettiget frykt for angiveri. Angiveri er ansvarsfraskrivelse og medfører vanligvis unødvendige plager for den angitte.

Det finnes mange veldrevne barnehager i Norge, men de er tydeligvis ikke hysteriske nok til å strø bekymringsmeldinger rundt seg.

Er det mulig å tenke seg at barnehagene ikke deltar i volds- og angiver-hysteriet fordi de faktisk ser at unger og foreldre ikke har noe godt å hente på unødig innblanding av en krigersk organisasjon som Barnefjernstjenesten?

Innsendt av: Finnemann

Det er viktig å holde hodet kaldt og hjertet varmt og ikke omvendt!
Magne

Hva med de som melder ifra

jeg vet mange som har hatt lyst til å melde fra til barnevernet, men som ikke tør. Hva med å beskytte de som virkelig tar ansvar og melder fra. Bør det ikke komme noen endringer der?

Innsendt av: Ann C

Kjære Anne C!

De som melder fra er beskyttet. Siden jeg ikke har detaljene i hodet anbefaler jeg deg å kontakte Barneombudets kontor, kanskje har de allerede noe ute på nettet, om beskyttelse av varslere.

Barnehagen hjem

Hei,

Jeg er enig i at man skal bry seg om hverandre og at man skal melde i fra når man mistenker at det er noe galt. Men å gå fra det til at barnehagene skal inspektere hjemmene til folk blir vel litt drøyt. Gjør man ikke da i utgangspunktet alle til potensielle overgripere/dårlig skikkete foreldre? For min del har jeg ikke lyst til å leve i en verden der jeg må "bevise" at jeg er en redelig person overfor alskens barnehage- og skolepersonnell. Og tenke seg til om denne tankegangen blir overført til andre områder av livet? Skal utgangspunktet være at alle er potensielle forbrytere? -Da tror jeg vi påfører oss selv mye større problemer.

Innsendt av: Skeptisk

Kjære Skeptisk! Jeg deler mange av dine bekymringer, men det er mulig å alminneliggjøre hjemmebesøk og det er mange gode grunner til at alle blir besøkt f.eks. fra Barnehagen. Min største bekymring er at barn lider og dør mens vi bekymrer oss for oss selv.

Magne

barnevernet

norge har et ganske skremmende ikke fungerende (til tider) barnevern, det har jeg selv og mange andre følt på kroppen, selv om vi vinner sakene, så etterlater det spor i hele familien.jeg velger å kalle det overgrep. å dette er i mange tilfeller grunnen til at folk er forsiktig med å melde i fra, av frykt for å gjøre det værre. så da spør jeg deg..fins det ingen alternative innstanser man kan henvende seg til? og hadde det ikke vært en ide med en skikkelig granskning og opprydding i barnevernet?

jeg vil ha et bedre barnevern.

mvh mamma.
Innsendt av: irene

Kjære Irene!

Jeg har antydnet at jeg kan tenke meg, i alle fall få belyst, funksjonen til en Barnevernsskisse som kunne gå inn i de sakene du snakker om. Problemet er at den kunne bli oppfattet som en andre retts- eller ankeinstans. Kanskje kunne den gå inn i noen saker - 10% og gi oss bedre peiling.

Magne

Kvalitetskriteriene på samvær

Vi som bryr oss og virkelig stiller opp for våre barn møter et rettsvesen og lovverk som hindrer oss i og få lov til å gi barna våre den beste oppveksten vi kan gi. Mitt barn er snart 3 år og blir tvunget til å pendle 1 time med fly annen hver helg til samvær. Samværsforelderen tar lite ansvar for barnet, dette er oppnevnte psykolog og dommer kjent med. De mener likevel at siden det ikke er grov vold eller incest i bildet, må barnet sendes på samvær. Jeg prøver alt for å stoppe psykiske og fysiske overgrep mot mitt barn, men siden kvalitetskriteriene er satt så lavt på samvær har jeg ingen mulighet til å beskytte mitt barn. Hva med å stille krav til samværsforeldere? Dere vil at vi skal bryr oss, men for egne barn står vi maktesløse.

Innsendt av: Skuffet

Kjære skuffet!

Det er et stort problem du berører. Jeg siterer ofte Barneombudet som sier at barns ressurser skal brukes til utvikling ikke til tilpasning. Det er en god leveregel, men ikke lett å praktisere innenfor lovverket.

Magne

Uttestengelse i skolen

Jeg har en datter som går i 5. klasse. Hun kommer stadig hjem og forteller om en gutt i parallellklassen som hun synes så synd på. Han har ingen venner, blir kalt ting, har stygge klær og, ja jeg tror jeg vil kalle det mobbet av de andre elevene. Jeg har sagt at hun må si fra til de voksne på skolen, men hun sier at de ikke gjør noe med det. Nå sist var hun på gråten da hun fortalte at de på vei hjem fra skoleskitur på fjellet kom inn i bussen og denne gutten flyttet sekken sin slik at hun skulle få plass ved siden av ham, men jeg hadde jo avtalt med en annen venninne at jeg skulle sitte ved siden av henne, så hun fortvilet til meg. Og hadde jeg satt meg hos han, så hadde de ertet oss for å være kjærester...Når jeg spør hva hun gjør når de andre ertet han i friminutt feks. så sier hun ofte til han at han ikke skal bry seg om det. Hun prøver på sin måte å hjelpe han, men det er nok ikke så lett for henne heller.

Hva kan jeg som mor gjøre for å hjelpe denne gutten, hjertet mitt blør for han....

Innsendt av: Ei som bryr seg

Takk for viktig melding. Jeg ser for meg din datter som en engasjert hjelper i fremtiden, som ikke kommer til å tåle unntak når det gjelder barn som lider overlast. Hils henne fra meg! Du må rådføre deg med fagfolk i din bekjentskapskrets, mest for å forberde deg selv, deretter må du gå til skolen.

Magne

Overivrig barnevern

Min kone og tre barn er barnevernsflyktninger i Østerrike. En psykolog gjorde feil, barnevernet trodde på psykologen og da barnet fikk en diagnose som forklarte at hennes adferd skyldtes en medfødt og arvelig lidelse og ikke vår omsorg betalte de en psykiater for å motbevise diagnosen.

Barnevernet holdt barnet borte fra psykisk helsevern i Norge i flere måneder (mot Rikshospitalet og BUP sine råd) og hindret kontakt med biologisk familie. Barnet får nå oppfølging i landet til sin gode mor som er en ressurssterk kvinne med en doktorgrad og to hovedfag.

Der nede er de sjokkert over hva norsk barnevern har gjort med foreldre som bare ba om hjelp for sitt barn og fikk det fratatt.

Hvor mange barn tror du er urettmessig tatt fra gode foreldre som har et barn med psykiske lidelser?

Innsendt av: jah

Jeg kan dessverre ikke svare på spørsmålene dine fordi jeg mangler detaljene, men jeg har tenkt at vi kanskje burde få et Barnevernsråd-kommisjon-ombud som gikk til bunns i de sakene som uroer oss (noen ganger sikker unødig) på grunn av de oppslagene de får i pressen. Jeg vil selvsagt ikke at pressen skal være taus om offentlig mishandling av barn, men jeg vil heller ikke at vi skal bli desorienterte for da tenker vi irrasjonelt.

Magne

Privatliv

Privatlivet er viktig, folk som ikke har privatliv mistrives. Det er derfor vi har Datatilsynet, rettsvesen, jurye og andre beskyttelser i en demokratisk stat. Uten privatliv vil vi bli en totalitær og moralistisk angiverstat. Er det det du ønsker, Raundalen? Ønsker du en autoritær moralistisk angiverstat, a la Singapore eller Sverige eller en liberal og moderne servicestat a la Frankrike og Danmark? Jeg ville valgt det siste.

Innsendt av: Petter

Jeg ønsker meg en stat som ikke lar hensynet til barn i nød gå til helvete fordi du vil ha fred i din himmel.

Magne

Naboer må tørre å si fra!

Jeg vil bare gi all honnør til denne kampanjen! Jeg har som nabo idag vært på møte med barne- og familietjenesten i kommunen fordi jeg meldte inn min bekymring for et barn i nabolaget for noen uker siden. Som nabo og medmenneske kan jeg ikke ha på samvittigheten at jeg kanskje kunne ha reddet et barn fra et dårlig liv - bare fordi jeg ikke turde å si fra. Derfor har jeg sagt fra, og jeg oppfordrer alle andre som ser ting de ikke burde se til også å si fra til barnevernet!

Innsendt av: Ingrid

Kjære Ingrid!

Tusen takk for oppmuntrende brev. I N.Carolina i USA kunne du nå ha reistret deg som "Strong Adult" som forsvarer barn i nød og som andre kunne kontakte og få råd og motivering fra!
Magne

å ta ansvar

Hei

Jeg er fostermor (omsorgsmor)og takknemlig for å kunne være det. Har tre barn fra før og er ingen "supermor", men jeg bryr meg! Har tatt opp en sak med vårt lokale barnevern om bekymringsmeldinger som jeg fikk et hårreisende svar på. Meldinger uten fullt navn blir ikke tatt fatt i så alvorlig som de med navn på person som melder fra.Dersom det kommer opp som sak må man vitne med den belastning som følger med dette i et lite lokalsamfunn. Dersom ungene kommer på skolen og skolen ikke har store kommentarer på feks omsorgssvikt så vil ungene sannsynligvis ikke få hjelp.. da er det andre som vil få det for de trenger det mer. For noe vas -det er akkurat de foreldrene som "klarer" å holde en fasade som er de mest skadelige for barnets muligheter. fosterdattera vår er et eksempel på det. Klar vi som er i nærmiljøet skal bry oss men jeg vil ikke ha redsel for å få reaksjoner dersom jeg gjør noe aktivt. Barnevernet opplever jeg er inkonsekvente -alle alarmmeldinger bør taes på alvor på en eller annen måte. Dersom man kjenner til graverende omsorgssvikt og rus,vold i heimen med barn i grunnskolen -hva bør man gjøre utover det å ta godt imot barne når de er på besøk? Opplever barn som så vanvitig beskyttende for foreldres overgrep -lojaliteten er ufortjent stor.

Innsendt av: anne lieng

Kjære Anne!

Det er ganske hårreisende det du forteller. Jeg synes du skal sende et brev om dette til Barneombudet!
Magne

Barnemishandling

Hvorfor er barnemishandling akseptert utført av Barnevernet når barnemishandling er straffbart?

Hvorfor blir ikke Barnevernet straffet for deres systematiske barnemishandling?

Og hvorfor er det så alt for få som kritiserer barnemishandling utført av Barnevernet?

Innsendt av: Koppa Dasao

Kjære Koppa!

Jeg er enig i at offentlig mishandling av barn som vi blant annet har sett i barnehjems-skolehjemssakene etter de viktige granskningene, og nå sist i går om internatskolenes overgrep mot misjonærbarna, er et meget alvorlig tema. Det må dokumenteres og forskes på hele tiden.
Magne

Når mor er voldelig

Overlege Jens Grøgaard ved barnesenteret på Ullevål universitetssykehus i Oslo frykter hjelpeapparatet overser tilfeller av barnemishandling utført av mødre, fordi de går ut ifra at det er faren som slår. Så godt som alle hjelpetiltak for barn, og Justisdepartementets offisielle satsing, er innrettet slik at det er fedre/menn som er voldelige, men kvinner/barn er ofre. Undersøkelser viser at kvinner står bak mye av volden og mishandlingen mot barn. Deler Raundalen denne oppfatningen, og hva mener han bør gjøres for at også barn som utsettes for vold fra mor skal få hjelp?
Innsendt av: kyrre fjeldvik

Kjære Kyrre!

Jeg deler absolutt denne bekymringen og har i tidligere svar lovet å rette blikket skarpere på all vold mot barn i familien.

Magne

Redd for barnevernet?

I media hører vi stadig om "kampen mot barnevernet", om saker der barnevernet ser ut til å ha grepet inn uten grunn eller med for drastiske virkemidler. Kan ikke frykten for overreaksjon fra barnevernet være noe av grunnen både til at folk er forsiktige med å blande seg inn i saker, og til at foreldre er redd for andres innblanding?

Innsendt av: Thomas

Kjære Thomas!

Jeg er enig med deg at det ser slik ut i media, men virkeligheten er en annen. Den oftest hørte (av meg) replikken i dagens Barnevern som jeg hører når det gjelder omsorgsovertagelse er at "det nytter ikke å legge opp til vedtak i nemda" (Fylkesnemda. Hvorfor ikke? Fordi de ansees så strenge mange steder at det hevdes at det går utover barns sentrale rettigheter. Dette er det jeg hører. Magne

Du forfekter en totalitær stat

Det er skremmende at du foreslår hjembesøk og da "uventet" naturligvis - STATEN skal jo kunne følge med hva folk bedriver bak hjemmets dører?
Og dette foreslår du 20 år etter at DDR og Berlinmuren falt - hvor en hel generasjon fikk sine liv ødelagt av angiveri og statlig overvåking. THar du sett filmen "De andres liv"? Noe kan kjøpes for dyrt Raundalen - og det burde du vite.
Innsendt av: Kritisk

Den muren jeg er ute etter å rasere er faktisk "Berlinmuren" rundt det ubeskyttede barn som lider, endog dør, uten vårt vitende. Jeg vil ikke anbefale uanmeldte hjemmebesøk, jeg vil alminneliggjøre hjemmebesøk til alle familier. Da faller muren.

Magne

Vold mot barn

Tror du noe av problemet her kan være at mødres vold nesten aldri blir etterforsket, eller langt mindre varslet til barnevernstjeneten?

Har du sett eksempler der barnevernstjenesten faktisk har finansiert mors voldsbruk mot barn?

Vi har mottatt mange rapporter fra fedre om at dette er tilfelle. Og også at veldig få varsler mødres voldsbruk mot barn begrunnet med at 'det er bare slik vi gjør det i slike saker'.

(For å understreke at jeg mener fullt alvor: Jeg er flyktning fra politiet som har sett meg ut fordi jeg kritiserer dem, barnevernstjeneten og en av de mest ansatte barnepsykologene i Norge for ikke å gjøre noe med grov voldsbruk mot barn. Begrunnelsen er faktisk: Det er slik vi gjør det i Norge. Dette følges ytterligere opp av domstolene som totalt ignorerer grov voldsbruk mot barn.)

Innsendt av: Anders Kleppe

Kjære Anders!

Jeg er enig i at mors vold mot barn har kommet for mye i bakgrunnen og jeg føler meg medskyldig i det. Når vi først fikk "hull" på vold i familien måtte nok fokus være på den verste og mest utbredte, men det betyr ikke at vårt fokus må fortsette å være ensidig på far og mannen. Vi må få bredere og bedre forskning, pluss at vi må samle og debattere den vi har om kvinners vold i familien.

Magne

Hvor går grensen?

Jeg er i grunnen veldig enig i det du sier. Men samtidig er det jo vanskelig å melde fra om, hvis du er usikker på om naboen/venner gjør noe galt. Eller om det er så alvorlig at en bør sende inn en bekymringsmelding til barnevernet.

Hvor går grensen..? Det synes jeg er vanskelig å vite.

Jeg har ved flere anledninger lurt på å melde i fra om ei jeg kjenner, men får meg liksom ikke til å gjøre det. Er redd at jeg tror det er mye verre enn det er, selvom jeg har sett hun snakke og oppføre seg mot barna på en måte jeg aldri ville ha gjort. Men er det nok?

Huff, dette er vanskelig...

Men ja, vi bør absolutt gjøre mer for barna. Det er altfor mange som lider...

Innsendt av: sosionomstudent

Kjære intelligente sosionomstudent! Det ER vanskelig, men vi kan likevel ikke så inderlig vel tåle at de vergeløse er uten helpere. Vi må ta noen sjanser, men det går jo an å gjøre egne undersøkelser også. Ikke for å bli privatdetektiver, men som du sier, for å unngå å gjøre noe som blir verre for barnet.

Magne

Autoritær moraliststat

Meningene dine er utdatert, Raundalen

Norge er i ferd med å bli et totalitært samfunn som likner på Singapore. Nei, la oss ha demokratier som Frankrike og USA som forbilde i stedet for totalitære angiverstater.

Barnevernet ødelegger mange liv, og opererer utenfor rettsvesenet. Det er noe av det mest udemokratiske som finnes.

Innsendt av: Anonym

Beklageligvis for deg kommer mange av de tankene jeg har framført i min kronikk fra ditt favorittland USA. Der har de til og med Universiteter (Bl.a. Clemson University N.Carolina som har det sivile barnevern som hovedfelt for forskning for utsatte barn.

Magne

Hei Magne Raudalen.

Endelig en med ekspertise som roper et varsko. Takk skal du ha.

Jeg har mange voksne venner og venninner som har lidd opp igjennom tidene. Selv har jeg hatt en fantastisk barndom, og nå er det meg som tar meg mye av min skjønne mor på 87 år.

Du har så evig rett i de argumentene du legger frem. La oss får en kraftig debatt.

Lykke til.

Hilsen en fembarnsmor.

Innsendt av: Vivi Aase Berdal

Kjære Vivi Aase!

Jeg trenger støtte fra en fembarnsmor i dette. Vi som har fått en god barndom har et spesielt ansvar for å levere en takk tilbake ved å kjempe for at de som ikke har det akseptabelt blir sett, hørt og beskyttet.

Magne

viktig arbeid

Hei Magne,

Har egentlig ikke noe spørsmål. Vil bare si at ditt engasjement for barn er utrolig verdifullt i et Norge der det går sport i å motarbeide og mistenkeliggjøre Barnevernet og det offentlige. Mange slåss nærmest blindt for å styrke foreldres rettigheter, uten å tenke på at de samtidig gjør barn mer sårbare for omsorgssvikt.

Takk for alt du gjør, og stå på videre!

Innsendt av: Matt

Kjære Matt!

Tusen takk, jeg skal stå på videre takket være sånne som deg. Barneombudet har sagt at det å verne barn, barnevernet, er det edleste av alle oppgaver. Mer ressurser til Barnevernet!

Magne

Magne Raundalen

Kjære Magne Raundalen, hvorfor må du la dine egne traumer og negative opplevelser bli generert til å gjelde alle barn og familier?

Du ødelegger vanvittig mye med dine 40 år lange spissformuleringer, ja jeg vil hevde at du har skadet 4 generasjoner barn med dine fullstendig PRIVATE vandettaer mot barnefamilier. Jeg er utdannet lærer og jeg fryser på ryggen av alle de foreldrene jeg har sett som har fått dårlig samvittighet og derved blitt dårligere foreldre bare på grunn av dine tullete påstander som mangler rot i virkeligheten!

Vær så snill og hold munn eller iallefall å moderere din språkbruk slik at vi lærere ikke trenger å bruke masse tid på å forklare hvilken liten autoritet du har og at du ikke snakker for fagfolk, bare for dine egne traumer!

Innsendt av: sven lærer

Jeg har aldri vært avhengig av at noen heier på min overbevisning, derfor er den også motstandsdyktig mot spissformulerte og trakasserende, personlige, angrep. Jeg prøver likevel alltid å lytte meg til det forufterlige i angrepet. Jeg fant ikke noe.
Magne

Hva skal hjemmebesøkene avdekke?

Hva slags mishandling, overgrep eller svikt, er det hjemmebesøkene skal kunne stanse?

Jeg ser en mengde betenkeligheter ved en slik "hjemmekontroll". Jeg finner det vanskelig å se den store nytten av den. Den svikt, eller de overgrepene, man ville kunne avdekke i hjemmene til folk er da virkelig gjennomgående de samme man vil kunne se i barnehagen også?

Ansatte i skoler og barnehager har allerede plikt til å melde fra ved mistanke. Det samme gjelder helsepersonell.

Innsendt av: Livia

Kjære Livia!

Jeg synes ikke mine forslag er uproblematisk, men jeg finner det verre enn problematisk at vi bare oppdager en ti-del av den verste barnemishandlingen i vårt verdens beste land. Hvis vi alminneliggjorde hjemmebesøk, som vil ha mange positive gevinster for såvel førskolelærere som lærere, bryter vi ned de murene som nå hindrer oss i å komme de vergeløse til unnsetning. Magne

Du sier barnehagen må våkne ?

Erfarer at det er mange assistenter som antageligvis ikke er i stand til å melde fra noe som helst.. . Mange ufaglærte og egentlig ikke så interesserte mennesker som jobber i barnehage. Mao bør nok kunnskapen økes hos assistentene slik at de lærer å kommunisere med både foreldre og barn ? For det er vel ikke nok med sunn fornuft ? Og ofte knapt nok det ?
Innsendt av: Bente - mor til 3

Kjære Bente! Deler din bekymring når det gjelder kunnskapsbristen blant barnehageansatte fordi de faglærte er så få. Alvorlig! Enig om sunn fornuft, etter min oppfatning finnes den ikke, det eneste vi kan stole på er en oppdatert fornuft.
Magne

Eiendom

Hei.Kjempegodt at du setter fokus på dette.For meg har dette sammenheng med den gamle eiendomsretten, hvor menn ordnet med giftemål for at de skulle få en sønn som igjen skulle ta over eiendommene deres.Det jeg mener å si, er at så lenge vi ser på barna som vår eiendom, og ikke at de er frie sjeler som har kommet hit for å erfare kjærlighet, vil ikke disse murene kunne fjernes.Vi har sjøl forsterbarn og opplever at vi er privilegerte som får lov å ta del i deres liv.Sp.mål:bør det komme en lov som understøtter folks plikt og rett til å "bry seg" med (andre`s) barns ve` og vel.Hilsen en far som bryr seg
Innsendt av: Stian

kjære Stian!
takk for støtte og for godt forslag. Vi har lover om at vi har plikt til å avverge, blant annet når vi har mistanke om planlagt kjønnslemlestelse, jeg synes vi skulle arbeide med en generalisert avvergelov, men jeg er ikke jurist, bare barnepsykolog.
Magne

klarer seg godt...

Er det ikke slik at de aller fleste barn i norge har det bra og klarer seg godt? Hvorfor denne krisemaksimeringen og verstefallstankegangen?

Og dette med at vi er så private: Ungene er på skolen og sfo mellom 0730 og 1630 hvor privat er det?
Innsendt av: Ulf Larsen

Kjære Ulf
Gode spørsmål og dårlig konklusjon fordi skolen og SFO oppdager i liten grad de barna som har det verst.
Magne

Stasisamfunn?

Vil ikke det du nå forslår Raundalen i sin ytterste konsekvens bli et „stasisamfunn,, hvor staten, i utgangspunktet velmenende tar full kontroll hvor alt til slutt ender opp i diktatur? Salazar, Porugals diktator i mange tiår ble „headhundet,, av militærjuntaen da han hadde mange „ gode teorier hvor staten omsorgsfullt tok vare på sine innbyggere.

Salazar var professor i økonomi i en alder av 28 år og hadde en politikk som hadde mye til felles med sovjetsystemet med den forskjell at den katolske tro var et viktig fundament. Kibbutzbevegelsen gir heller ikke mye rom for privatliv.
Innsendt av: P A

Gladmelding: Salazar er død. Og vi lever i et velregulert samfunn med Fylkesnemnd for alle alvorlige barnevernssaker og et rettsapparat som beskytter foreldrene. Vi kan ta store sjanser for å redde barn i nød.

Magne